

ŽIVOT SE ZVÍŘATY

Péče o tělo i duši zvířat

SE PSEM NEJEN PO EVROPĚ
MANUÁL PRO ČTYŘNOHÉ CESTOVATELE

Jak správně pečovat o citlivou kůži psa

Je váš pes neklidný a má tendenci se často škrábat? Příčinou může být citlivá kůže. U psů ji mohou způsobit genetické faktory jako alergie, nebo faktory prostředí jako suchý vzduch, sezónní změny nebo parazité. Bude-li veterinář znát příčinu kožních problémů vašeho psa, daleko snadněji zvolí vhodnou léčbu.

Tipy na podporu léčby citlivé kůže:

- Vitamín E: kupte u veterináře olej s vitamínem E, kterým můžete přímo natírat suchá místa na kůži vašeho psa.
- Speciální šampony: koupele pomáhají odstranit alergenů (např. prach a pyl) ze srsti, a zvlhčují kůži, která se tak může lépe vypořádat s alergiemi.
- Utírejte psovi tlapy: pes se před příchodem do bytu zbaví alergenů, které si na tlapách přinesl z venku.
- Speciální krmivo: stav srsti a kůže zásadně ovlivňuje také typ krmiva, které psovi dáváte.

Hledáte-li kompletní recepturu prokazatelně podporující dobrý stav kůže vašeho čtyřnohého přítele, zvolte **PRO PLAN® SENSITIVE SKIN**. Toto dietní krmivo, které nabízí PRO PLAN® pro plemena všech velikostí, bylo vytvořeno speciálně s cílem řešit kožní potíže. Obsahuje vybrané zdroje proteinů a živiny prospívající kůži, tj. zinek, esenciální mastné kyseliny, vitamíny A, E a B. Díky novým moderním obalům můžete svému mazlíčkovi snadno vybrat krmivo podle jeho potřeb a inovovaná kalkulačka vám pomůže zvolit dávkování přesně na míru.

www.proplan.cz

 PURINA
PRO PLAN

Nový obal
stejná vynikající
receptura

**STEJNÁ
SKVĚLÁ
CHUŤ**

DOVOLENÉ SE PSEM JSOU U ČECHŮ OBLÍBENÉ. JE TŘEBA ALE MYSLET NA MOŽNÉ KOMPLIKACE

Plánujete letní cestu za hranice Česka, na kterou hodláte přibrat i vašeho zvířecího mazlíčka? Máme pro vás manuál, jak se připravit a nepodcenit ani nejmenší detail. **strany 4–7**

PSÍ HOTEL JAKO ALTERNATIVA, KDYŽ VÁM CHYBÍ HLÍDÁNÍ

Otázku Kam s ním? si nekladou jen rodiče, kteří potřebují hlídání a nedisponují babičkami či jinými rodinnými příslušníky. Řešením mohou být psí hotely, které si leckdy drží punc vysoké kvality. **strana 8**

ČEŠI JSOU MILOVNÍCI PSŮ A KOČEK. NA POJIŠTĚNÍ ALE MOC NEMYSLÍ

Pes se nažral konopných sušenek. Měl ale štěstí a pojištění. To se může hodit i v mnoha jiných situacích spojených se zvířaty, rozvedl v rozhovoru Bedřich Synek ze společnosti PetExpert. **strana 10**

I ŠPATNÝ TRENÉR POZITIVNÍ VÝCHOVY MŮŽE BÝT LEPŠÍ NEŽ TEN, KTERÝ POUŽÍVÁ TRESTY

Takový názor zastává psí psycholog a autor knihy Neštěžkej na svého psa Tomáš Nushart. V rozhovoru doporučil chovatelům třeba i to, že by měli psa vychovávat jako lachtana, kosatku nebo kočku. **strany 12–15**

PSI DO TRENK! TAKÉ JIM NEUŠKODÍ POŘÁDNĚ SI PROTÁHNOUT TĚLO VE FITNESS

Dostat psa na balanční pomůcku je trochu věda, ale vyplatí se to. Dogfitness zlepšuje koordinaci, motoriku, posiluje svalstvo a pomáhá zmírnit problémy, za které může někdy genetika. **strany 16–17**

MÍSTO, KDE DÁVAJÍ ZVÍŘATŮM DRUHOU ŠANCI

Sousedí jim nosili zraněná zvířata, proto si založili záchrannou stanicí. Jak vypadá místo na jihu Čech, kde zachraňují stovky zvířat ročně, zmapovala naše redaktorka. **strany 18–21**

I ZVÍŘATA PODLÉHAJÍ PANICKÝM STRACHŮM

Labrador nedokázal vkročit na průhledné schody, kočka měla pro změnu paniku z chlupatých věcí. Těmito zdánlivě nepochopitelnými reakcemi se může projevovat pochroumaná psychika našich domácích zvířat. **strany 22–23**

PSÍ KAMARÁD NA KONCI ŽIVOTNÍ CESTY. JAK SE SPOLEČNĚ DŮSTOJNĚ ROZLOUČIT

Domácí mazlíčci patří v Česku mezi rovnocenné členy domácnosti. Proto se s nimi toužíme plnohodnotně rozloučit. Článek přináší rady, jaké varianty se v takové situaci nabízejí. **strany 24–25**

PARTNER MAGAZÍNU: PetExpert

CESTOVNÍ MANUÁL: S CHLUPÁČEM ZA HRANICE

Válet se na pláži, zatímco je pes doma? Ani náhodou. Vezměte ho na dovolenou s sebou. Zabalte mu pas, nechte mu dát u veterináře včeličku, zkontrolujte si podmínky vstupu do konkrétních zemí a dejte si pozor, aby vámi vybraný hotel nebyl „dog friendly“ jen na papíře.

Text – Miroslava Kohoutová, Foto – Shutterstock, VIP Dogs

Ať zvedne ruku ten, kdo už někdy jel na dovolenou s psem. Tuším, že se vás hlásí docela dost. Brát psa na dovolenou začíná být standardem, takže není divu, že chlupáči prošlapávají Julské Alpy, znají Korčulu jako své boty, chytají bronz na psí pláži v italském Bibione, stanují v Rumunsku či poznávají rakouská jezera.

Jenže než se vydáte na cesty za dobrodružstvím a odpočinkem spolu s vaší psí polovičkou, je třeba dodržet určité zásady a dopředu předvídat možné problémy, včetně toho, že se vám pes může zaběhnout. Samozřejmostí by tak mělo být uvedení informací na obojku a zaregistrování čipu do webových databází. Moderní majitelé používají také obojky s GPS a případný pohyb účtáře sledují v aplikaci.

NAVYKEJTE PSA NA CESTY AUTEM

První bod a hned jeden z nejdůležitějších. Než vůbec začnete uvažovat nad tím, že vezmete psa na dlouhou cestu k moři či do hor, postupně ho navykejte na jízdu autem. Není nic horšího, než když není na cestování zvyklý a vy ho najednou veze- te tisíce kilometrů.

Nácvik jízdy je dobré zařazovat do programu již ve štěněčím věku. Začínajte s cestami na krátké vzdálenosti a ty postupně prodlužujte. Opatrní buďte zvláště při první jízdě, která bude rozhodující pro vaše další cestovatelské akce. Pokud se hned od začátku bude pes cestování bát, jen těžko ho budete strachu zbavovat. Snažte se proto předejít případné nevolnosti – nekrmte psa před cestou, mějte otevřená okénka, ve voze nekuřte a ani v něm ne- mějte intenzivní vůně, které by u něj mohly nevolnost vyvolat.

Během dlouhých cest nezapomeňte pravidelně zastavovat, ideálně každé čtyři hodiny.

V AUTĚ MYSLETE NA BEZPEČNOST

Bezpečnost ani jednoho z vás nepodceňujte. Mějte na paměti, že se pes nesmí ve vozidle volně pohybovat. V případě nára- zu se stane z roztomilého mazlíčka zbraň a i při pouhé pade-

sátikilometrové rychlosti se váha pejska znásobí zhruba tři- cetkrát.

„Zcela nejbezpečnější je při cestování využívat klece nebo ces- tovní přepravky. Zabráníte tak nečekanému vyrušení při jízdě, ale i úrazům mazlíčka. Pokud si majitel klec z jakéhokoli důvo- du nemůže nebo nechce pořídit, doporučuji bezpečnostní pásy. Pejškovi nasadíte postroj, za který zapnete samotný pás a ten za- cvaknete do zdířky na pásy,“ radí Monika Balaščíková, majitelka internetového obchodu mazlicekshop.cz.

„Nikdy však nepoužívejte pás pouze na obojek. Při nárazu nebo prudkém zabrzdění by mohlo dojít k úrazu pejska,“ dodává.

„Pokud je pejsek většího vzrůstu nebo ho majitel nemůže do kufru zvednout, existují rampy, které pejškovi při nastupování pomohou,“ přidává další tip Monika Balaščíková.

A co dalšího si vzít na cestu s sebou kromě cestovní misky na vodu a stravu?

„Záleží, jestli se jedná o cestování v létě, nebo v zimě. Pokaždé je nutné zohlednit terén, do kterého cestujeme. Může se nám tak hodit obleček, botičky, ručník na vytření mokrého psa nebo vlhčené ubrousky, které jsou mezi zákazníky čím dál oblíbenější,“ říká Monika Balaščíková.

Ve výbavě žádného psího cestovatele by neměla chybět ani lékárníčka, která obsahuje obvazy, dezinfekce, nůžky a různé pomůcky na odstranění škůdců. Před cestou také zvažte sjed- nání psího cestovního pojištění, které vám pomůže s náklady za případnou veterinární péči v zahraničí.

TAM HO PUSTÍ, ZPĚT UŽ NE

Než vůbec někam vycestujete, zjistěte si na webu specifika desti- nace, do které míříte, včetně rizik onemocnění.

Pro vycestování mimo Českou republiku včetně Slovenska musí mít pes pas. Pet passport vystavuje veterinární lékař, jeho cena se pohybuje kolem 400 korun a jsou v něm informace o ma- jiteli, popis zvířete, jeho označení, ale také záznamy o očkování proti vzteklině a dalších vakcinacích.

Znát podmínky vstupu do konkrétní země nestačí, dbejte také na podmínky návratu. Jestliže se budete do Česka vracet ze země mimo Evropskou unii, budete potřebovat mimo jiné sérologické vyšetření na protilátky vůči vzteklině. Jinými slovy to, že jste psa naočkovali, nestačí, a ještě před vaší dovolenou musí být proveden rozbor v akreditované laboratoři, který potvrdí, že byla navozena odpovídající ochrana proti vzteklině.

„Může se stát, že pes odcestuje do Srbska v pořádku, ale už ho nebudou chtít pustit zpátky do Evropské unie, protože nebude mít garantovanou ochranu proti vzteklině,“ potvrzuje veterinární lékař Jiří Filip z veterinární kliniky VetPoint. Na stejný problém narazíte také při návratu z Makedonie či Albánie.

Počítejte rovněž s tím, že při cestování do oblastí kolem Středozemního moře hrozí onemocnění srdečními červy, takzvaná dirofilarióza. Zvláště v tomto případě nepodceňujte prevenci a před cestou podejte zvířeti ochranné přípravky, které vám veterinář doporučí.

„V podstatě jedinou diagnostikou tohoto onemocnění je sérologické vyšetření. Podle klinických příznaků bohužel často uniká příčina a pak se může stát, že za dva roky majitel přijde s nakaženým psem do ordinace, kde veterinář odhalí, že zvíře má nemocné srdce, ale již neodhalí, že příčinou byla dirofilarióza,“ varuje Jiří Filip.

JAK VYPADÁ HOTEL VHODNÝ PRO PSY?

Při výběru ubytování pro sebe a svého mazlíčka se nespokojte pouze s informací, že je pes povolen. Zaprvé musíte dopředu vědět za kolik, protože velká část ubytovacích zařízení si účtuje za zvíře příplatek. Zadruhé je dobré ujistit se, že psovi bude vyhovovat také okolí.

Minimálně by se hotel neměl nacházet například v lokalitě blízko dálnice, kde nenajdete ani malý kousek trávy. I to by se totiž mohlo stát.

Ověřte si také, že je v ubytování klimatizace, a pozor na podkrovní apartmány, ve kterých občas vnitřní teploty stoupají do závratných výšin a hrozí, že se pes přehřeje.

NEPŘEPALTE TO

Na výletech myslíte na kondičku svého zvířecího parťáka a na jeho limity. Míra zátěže je velice individuální. Jinou zvládne čivava, jinou středně velké plemeno a jinou obří plemena psů.

„Pro malého pejska už bude pětikilometrový okruh, který vy ujdete pomalejším tempem za hodinu, túrou. Myslete na to, jaké má nožky a kolik musí udělat kroků,“ prosí veterinářka Veronika Uhlířová.

„Před čím varuji, to jsou skokové zátěže. Typicky horská turistika na dovolené mimo běžnou zátěž psa. Jestliže víte, že budete dělat túry v horách, ještě před dovolenou psa postupně adaptujte na tento typ zátěže, protože je důležité, aby se na to jeho pohybový aparát připravil,“ dodává Veronika Uhlířová.

„Na dovolených se také často podceňuje spánkový režim zvířat. Zatímco člověku stačí osmihodinový spánek, pes by měl naspát kolem šestnácti hodin. Během výletů by proto nemělo docházet ke spánkové deprivaci, protože pak zvíře hůře regeneruje a zvyšuje se riziko zranění,“ vysvětluje veterinářka Uhlířová, která se ve své praxi již několikrát setkala s úrazy pejsků, kteří nebyli adaptováni na dovolenou.

„Musíte si uvědomit, že pro našeho zvířecího parťáka tyhle změny představují velkou zátěž. Již jen kvůli rozdílným povrchům, než po kterých pes běžně chodí,“ říká veterinářka.

Než vyrazíte za hranice, nastudujte si podmínky vstupu psa do konkrétní země. Obzvláště ostražití buďte při jízdě mimo Evropskou unii.

MAZLIČCI JAKO V RÁJI: NEJLEPŠÍ PLÁŽE PRO PSY

Možná to národ pejskařů překvapí, ale ne každá země je úplně „dog friendly“. Nápis na pláži „Vstup se psem zakázán“ mohou být pro neznalé nepříjemnou zkušeností. Dobrou zprávou je, že v dovolenkových destinacích stále častěji vznikají psí pláže, tedy místa, kam svého mazlíčka vzít můžete.

Rájem pejskařů je Itálie, která nabízí nespočet psích pláží. Najdete je například v letoviscích Porto Santa Margherita či Lignano-Sabbiadoro. Některé disponují i speciálními nadstandardními službami pro mazlíčky.

Jednou z nejznámějších psích pláží v Itálii je Pluto v Bibione, kde na chlupáče čekají lehátka, slunečníky či speciální sprchy. Pro aktivní psy je zde k dispozici herní a výcvikový areál a pro všechny psí zmrzlina. V případě zdravotních problémů je na místě veterinář.

Svou proslulou psí pláž má také oblíbené Chorvatsko. Je jí Monty's dog beach & bar v Crikvenici. Psi se tu válejí na lehátkách, odpočívají pod stany a osvěžují se ve sprchách. Ti aktivní běhají na plážovém hřišti nebo si hrají s hračkami, které se zde dají půjčit. Také v Crikvenici si mohou mazlíčci pochutnat na psí zmrzlině nebo si dokonce dát speciální zvířecí pivo.

Některé pláže s přívlastkem „dog friendly“ už disponují lehátky pro psa, sprchou či dokonce psí zmrzlinou nebo pivem.

INZERCE

HN061832

MĚJTE ZVÍŘECÍ PACHY POD KONTROLOU

**ALP
ODOR
CONTROL**

**100%
NATURAL**

ALPIK.cz
bio & eko e-shop

Použití

pelíšky, čalounění, podlahy,
převraky, molitany,
koberce, sedačky, čekárny,
operační sály, kotce aj.

www.alpik.cz

774 775 777

30. dubna 3128/2b, Ostrava

CO ZABALIT CHLUPÁČOVI NA CESTU?

- » *Psí pas a všechny potřebné dokumenty*
- » *Krmivo, na které je pes zvyklý, a pamlsky*
- » *Cestovní misku na vodu a psí žrádlo*
- » *Cestovní přepravku*
- » *Pelíšek*
- » *Náhubek*
- » *Obojek či kšíry s identifikačními údaji*
- » *Deku a ručník*
- » *Vlhčené ubrousky*
- » *Psí lékárničku*
- » *Opalovací krém pro psy*
- » *Kartáč na vyčesávání*
- » *Chladicí podložku*
- » *Oblíbené hračky*
- » *Cestovní pojištění*
- » *Speciální pinzetu na klíšťata*
- » *Krém na popraskané packy*

Známostí psí pláže s názvem Blue Moon disponuje také populární turistické středisko Poreč. Velký počet psích pláží nabízí přístavní město Rovinj.

Bohatý výběr pláží najdete také na Kvarnerské riviéře, v městě Rijeka či na ostrově Krk.

Speciální psí pláže můžete navštívit také ve Španělsku, například pláž La Rubina na Costa Brava je vůbec první „dog friendly“ pláž ve Španělsku.

CHCETE CESTOVAT SAMI? ZKUSTE PSÍ HOTEL

Jestliže si na cestu do zahraničí se psem netroufáte, alternativou, kde se o něj postarají v době vaší nepřítomnosti, může být psí hotel. Ubytovacích zařízení pro čtyřnohé mazlíčky je stále více, takže určitě najdete některá ve svém okolí. Vybírejte ale pečlivě – čtěte recenze a zajímejte se o pravidla hotelu.

Čeny ubytování se liší podle lokality, kvality a poskytovaných služeb. Chlupáče můžete ubytovat i za méně než 200 korun za den, ale výjimkou nejsou ani pobyty dosahující 700 korun za „psoden“. Některé hotely nabízejí také doplňkové služby jako jsou online kamera, která snímá psa a přenáší záběry majiteli, výcvik, řízená socializace, péče o kůži.

„U nás chodí pejsci ven čtyřikrát denně. K dispozici mají venkovní výběhy a výcvikovou halu, kde si mohou také hrát a běhat

s kamarády. Zbytek dne tráví v prostorných pokojích a relaxují,“ říká Lucie Házová z hotelu pro psy VIP Dogs. Průměrně v tomto hotelu nechávají majitelé své chlupáče jeden týden. Výjimkou ale nejsou ani pobyty na dva nebo tři měsíce.

„K pejskům přistupujeme individuálně a přizpůsobujeme jim režim i aktivity dle věku, rasy a zdravotního stavu pejska. Krmíme je dle zvyklostí z domova a snažíme se, aby v hotelu měli co nejméně negativních změn,“ pokračuje Lucie Házová

„Lidé se často obávají, že pes bude bez nich smutný. To se u nás ale nestává. Pejsci jsou jako děti, odkoukávají chování i náladu jeden od druhého. Vzhledem k tomu, že k nám chodí velká část chlupáčů opakovaně a mají to tu rádi, pomáhá nám jejich veselí s těmi novými. Nakonec se plno z nich se svými páníčky při odjezdu přivítá, ale zase běží zpět do hotelu, což nás vždy velmi pobaví a nesmírně těší,“ vypráví Lucie Házová.

A jak je to s případnou separační úzkostí? „Úplně každý pes, než ho přijmeme k nám do hotelu, musí absolvovat zkušební pobyt v délce dvou dnů a jedné noci. Právě kvůli tomu, abychom viděli, jak to bez páníček zvládá. Nepotřebujeme mít pejska ubytovaného za každou cenu a dívat se na něj, jak se trápí. Proto pokud vidíme, že je v hotelu poprvé a nikdy nebyl bez páníček, více se mu věnujeme a případně zkušební pobyt opakujeme, aby se u nás cítil v bezpečí a také pochopil, že se pro něj páníček vrátí,“ vysvětluje Lucie Házová, která dodává, že podku by separaci bez páníček nezvládal, okamžitě volají majiteli, aby si chlupáče vyzvedl. „To se ale skoro nikdy nestává,“ usmívá se Lucie Házová z hotelu pro psy VIP Dogs.

Psí hotely mohou splňovat tak vysoký ubytovací standard, že se z nich chlupáčům ani nechce domů.

Bez obav, ať jste kdekoli.

Zhlédnout video

beaphar

Because pets are family too

Bez obav. Bez klíšťat.

Vnější parazité mohou přenášet nebezpečná onemocnění, proto vám společnost Beaphar nabízí různé formy produktů, které účinně ochrání vašeho psa nebo kočku. Chraňte sebe i své mazlíčky.

beaphar.cz

Pečujeme o zdraví našich mazlíčků

**PET
HEALTH
CARE**

FYTO PIPETA

Repelentní biocidní přípravek proti klíšťatům a blechám. Ve variantě i pro větší psy.

FYTO OBOJEK® FORTE

Klíště i blechu odpudí anebo dehydratuje, takže obvykle nemají dostatek času na přenos nebezpečné infekce na mazlíčka. K dostání i jako pipety a spray.

PÉČE O UŠI

K výplachům i oplachům. Rozpouští ušní maz. Obsažený tea tree olej působí antisepticky, i proti původci svrabu.

SLEDUJTE VÝHODNÉ NABÍDKY V LÉKÁRNÁCH

Dr.Max+

Fyto obojek FORTE. Biocid. Složení: 5 g/kg Geraniol. Obojek 65 cm. Fyto pipeta pro psy do 10 kg. Biocid. Složení: geraniol 9 g/kg. Používejte biocidní přípravky bezpečně. Před použitím si vždy přečtěte označení a informace o přípravku. Péče o uši je veterinární přípravek.

FARMACIA CARE s.r.o. | Míšovická 458/3, 155 21 Praha 5 | IČ 01797506 | e-mail: info@pethealthcare.cz

www.pethealthcare.cz

PES SE OTRÁVIL KONOPÍM. MĚL ŠTĚSTÍ A POJIŠTĚNÍ

Každá druhá rodina má svého domácího mazlíčka. V jejich počtu je Česko velmocí. Neplatí to ovšem v případě pojištění psů nebo koček. Přitom náklady na veterinární péči mohou být bolestivé. „U onkologických problémů jsme vypláceli i částky v součtu kolem 180 tisíc korun,“ upozorňuje Bedřich Synek, ředitel společnosti PetExpert.

Text – Miroslava Kohoutová

Když někdo uvažuje o sjednání pojistky, obvykle ho zajímá, co všechno zahrnuje. Jak je to v případě vašeho pojištění pro zvířata?

Pojištění psů a koček od nás kryje nemoci, úraz a odpovědnost za škodu. Unikátním prvkem našeho pojištění je, že hradíme poplatek za majitele zvířete přímo veterináři. Tuto službu poskytujeme zatím jako jediní v Česku. Aktuálně spolupracujeme s 85 procenty veterinárních ordinací, pro majitele je tedy velmi pravděpodobné, že má některý z veterinářů v jejich okolí s námi uzavřenou smlouvu. Od roku 2022 nabízíme také jednorázové cestovní pojištění, v rámci kterého za majitele hradíme až 30 tisíc korun za veterinární náklady v zahraničí. V případě pojistné události na dovolené v zahraničí řeší majitel jen desetiprocentní spoluúčast.

Pojištění má jistě smysl v každém věku zvířete, jaký je ale optimální věk pro uzavření pojistky?

Psy či kočky pojišťujeme od padesáti dnů až do maximální délky deseti let. Zatímco riziko nemoci roste s věkem, úraz si samozřejmě nenaplánujete. Z tohoto pohledu platí, že čím dříve pojištění uzavřete, tím dříve se nemusíte bát nečekaných nákladů. Z pohledu nějaké statistické pravděpodobnosti zdravotních komplikací pak záleží na plemenu a průběhu života psa nebo kočky, takže tady nelze říci obecné doporučení v duchu „uzavřete domácímu mazlíčkovi pojištění nejpozději do jeho pátého roku života“.

Na co si dát pozor při sjednávání pojistky pro domácího mazlíčka?

Je třeba si pohlídat, aby bylo zvíře očkováno a mělo čip. Jinak už vás v našem konfigurátoru pojištění navedeme na optimální rozsah pojistného krytí. Lidé si mohou vybrat mezi ročním krytím v rozmezí 35 až 120 tisíc korun. Balíčky Premium nebo Exclusive pak pokrývají vedle veterinárních nákladů například i náklady na opatrování či smrt.

S jakými diagnózami se při vyplácení pojistného plnění nejčastěji setkáváte?

Od veterinářů slyším, že z nehod jsou to zejména pozřena cizí tělesa, kde nejohroženější jsou štěňata, a tam ceny za léčbu, zpravidla operativní, dosahují i desítek tisíc korun. Co se týká zdravotních problémů, mezi časté patří záněty uší či jiné dermatologické potíže. Časté jsou gastropotíže, průjmy, zvracení. Tam se cenově pohybujeme průměrně kolem šesti tisíc korun, v případě komplikací to ale může být až 40 tisíc korun. V létě se u psů také hodně řeší zabodnuté osiny v packách.

Vzpomenete si i na nějaké kuriózní případy?

Pamatujeme třeba na labradora, který narazil na zásoby konopných poživatin. V rámci silvestra se vydatně našel čokoládových brownies s obsahem THC. Kombinace čokolády a konopí způsobila u psa nemalé zdravotní problémy. Byl dezorientovaný, měl rozšířené zorničky, slintal, zvracel. V čekárně u veterináře se přidal také průjem. Šlo o jasné známky intoxikace. Pes byl hospitalizovaný, jeho životní funkce byly monitorovány, veterinář mu předepsal léky na zklidnění a také zavedl nitrožilně tekutiny. Labrador strávil v nemocnici 48 hodin a po sérii testů a vyšetření, které dopadly uspokojivě, mohl být propuštěn do domácí péče. Na jeho zdraví se příhoda našťástí negativně nepodepsala.

Jak si vede národ pejskařů v oblasti pojištění domácích mazlíčků ve srovnání se zahraničím?

U nás má sjednáno pojištění asi jen dvě procenta majitelů. Nejvíce v Evropské unii pojišťují zvířata Švédové, a to ze 70 procent. Ze sousedních zemí jsou zvířata nejvíce pojištěna v Německu (šest procent), zatímco v Polsku a na Slovensku je tento produkt ještě na úplném začátku. Podle statistiky pak 40 procent majitelů psů nevystačí se základní péčí či prevencí a za veterináře utratí mezi pěti až 20 tisíci korunami ročně.

Článek vznikl ve spolupráci se společností PetExpert.

*Bedřich Synek,
ředitel společnosti
PetExpert zabývající se
pojištěním domácích
zvířat.*

NOVINKA

na trhu kloubní výživy

ArtiVit[®] sirup

Chondroprotektivum pro psy a kočky

Obsažené látky
tvoří pět základních
mechanismů účinku:

- 🐾 Výživa kloubu a kloubního pouzdra (glukosamin sulfát 2KCl a chondroitin sulfát)
- 🐾 Protizánětlivé působení (MSM – methylsulfonylmethan)
- 🐾 Lubrikace (promazávání) kloubu a kloubního pouzdra (kyselina hyaluronová)
- 🐾 Obnova poškozené chrupavky (hydrolyzovaný kolagen)
- 🐾 Tlumení bolesti (boswelie serrata)

Arti Vit[®]

V baleních **1000 ml**,
500 ml a **200 ml**

 NAŠEVITAMINY.CZ

WWW.VITARVET.CZ

*Tomáš Nushart
je autorem knihy
Neštěkej na svého
psa a zároveň psím
psychologem.*

VYCHOVÁVEJTE PSA STEJNĚ JAKO LACHTANA

V nenápadném prostoru na pražských Vinohradech cvičí Tomáš Nushart, trenér psů a zakladatel online akademie Psychologie.cz, čtyřnohé mazlíčky. Někdy až sedm denně. Součástí prostoru je i studio, ve kterém natáčí podcasty. Posadí mě na místo, kde vedl desítky rozhovorů, například o tom, jak vychovávat psa ve městě nebo jak pracovat s agresivním chlupáčem. Na stole tu leží kniha Neštěkej na svého psa, jíž je autorem.

Text – Miroslava Kohoutová, Foto – archiv Tomáše Nusharta

Když mi odborník na psí duši Tomáš Nushart jde pro skleničku s vodou, přinese raději dvě s omluvou, že vlastní pouze tyhle malé. „Psích misek tu máme daleko víc,“ prohodí s úsměvem muž, který, kdyby nebyl trenérem psů, sám by se zřejmě honil za nějakým tím míčkem. Je to totiž bývalý profesionální hráč florbalu. Teď se ale zaměřuje na jiná vítězství. Třeba jak udělat z agresivního psa roztomilého mazlíčka. Spolupracuje také s útulky a navrhuje veřejná psí hřiště. A mně během rozhovoru vysvětlí třeba i to, jak vychovávat psa jako lachtana.

Radíte neštěkat na svého psa. On na mě štěkat může?

Ani on by neměl. Obráceně mi to ale přijde důležitější, protože to vypovídá o tom, jakým způsobem vedete výchovu. Jestliže na vás pes štěká, musíte přemýšlet nad tím, proč to dělá. On totiž, na rozdíl od vás, k tomu vždy bude mít nějaký důvod.

Jsou ve výchově psů úspěšnější majitelé s klidnější povahou?

Určitě. Hlavní je, aby si člověk na psovi něco nedokazoval. Jednou z dalších podstatných vlastností je trpělivost, protože trénink psa je spíše běh na dlouhou trať než krátkodobý sprint.

Nedokazoval na svém psovi? Léčí si hodně lidé své komplexy na zvířatech?

Těžko říct. Když ale vidím, co někteří lidé se psy dělají jen proto, aby měli krátkodobý výchovný úspěch, a je jim jedno, jakým způsobem ho dosáhnou, k léčení komplexu bych to přirovnal.

Ve člácích radíte chovat se k psovi tak, jako bychom se chovali ke kosatce či lachtanovi. Co to znamená?

Vlastně čím více tohle přirovnání používám, tím více lachtana s kosatkou nahrazuji kočkou. Ta je pro všechny přece jen představitelnější. Jde o to, že když máte kočku, intuitivně nepoužíváte při její výchově tresty, ale naopak zapojujete spoustu odměn. K lachtanovi a kosatce byste také měli respekt a ani by vás nenapadlo je trestat. Zkusme proto trénovat psy stejně, jako bychom trénovali kočku, lachtana či kosatku.

Jak se tedy máme podle „kočičího přístupu“ k psovi chovat?

Být na něj hodnější a používat motivátory, stejně jako to děláme právě u koček. Jestliže chcete, aby za vámi kočka přišla, vezmete do ruky něco, o čem víte, že jí chutná. Jenže u psa k tomu často lidé ještě přidají zatáhnutí za vodítko, zakřičení, nebo dokonce ránu za to, že přišel pozdě. Bizár je, že pes i po tomhle za vámi příště přijde. To by kočka nikdy neudělala.

Ve společnosti stále přetrvávají jakési principy, jak se ke zvířatům chovat. Napadá mě vymáčení čumáku štěňátka v moči. S jakými největšími absurditami jste se setkal?

Jednou jsem viděl házet po tříměsíčním štěněti plechovku plnou kamenů za to, že neposlechlo. Tohle byl extrémní případ, ale v každém případě je špatně vše, co funguje na principu trestů, včetně stahovacích obojků a obojků s ostny.

Jsou nějaké typické „mikroprohřešky“, které děláme, aniž bychom si uvědomili, že mohou napáchat více škody než užítku?

Takovým typickým příkladem je pohlazení psa po hlavě, když za námi přijde na přivolání. My to vnímáme jako odměnu, ale pro něj to je spíš trest. Akorát to vede k tomu, že pes k nám sice přiběhne, ale zůstane stát metr od nás, abychom ho náhodou zase nepotrestali pohlazením. Pozor také na intenzivní doteky a objímání.

Přístup ke psům se hodně proměnil. Dříve to byli hlídači u boudy, dnes jsou to členové domácnosti, kteří spí s námi v posteli. Necvičí psi trochu s námi?

Je to tak, jak chceme. Jak to zvířatům vštípíme, jak je to naučíme. Jestliže jsme dříve chtěli mít psa u boudy, byl na to zvyklý. Stejně jako je nyní zvyklý být s námi v posteli. O ničem jiném to nevyhovává.

Navrhujete veřejná psí hřiště. Jak jste se k tomu dostal?

Shodou náhod mě jednoho dne oslovili ze Slaného, zda bych jim nepomohl vybudovat psí hřiště, které dává větší smysl než ta klasická, se kterými se běžně setkáváme. Tedy aby nejenom vypadalo hezky, ale také aby bylo bezpečné. Musím přiznat, že mi vždy vadilo, jak psí hřiště vypadají. Byl jsem přesvědčený, že mohou být bezpečnější a promyšlenější. Pokaždé se mi zatají dech, když jdu kolem veřejného psího hřiště, na kterém pobíhá půlroční štěňátko přes taková ta áčka a různé příkré překážky.

Na vašem hřišti žádné áčko nenajdeme?

Ne. Dbali jsme na to, aby hřiště bylo bezpečné pro psy jakéhokoliv věku. Problém klasických psích hřišť je ten, že překážky přímo vyzývají pejskaře, aby na nich se psem podnikali jakési pseudoagility. Psi běhají přes příkrá áčka, přes kladiny, přes houpačky. Jen té houpačky, která se zhoupne o půl metru, se podle mě musí 99,9 procenta psů brutálně leknout. Bezpečné psí hřiště by k těmto aktivitám vyzývat nemělo. Naše hřiště má prostor pro běhání, trénink i odpočinkovou část. K tréninku klidu a sebekontroly na něm slouží nízké odkládací stoly a lávky, na kterých se pes musí soustředit při našlapování. Na hřišti jsou také překážky ze starých pneumatik a různých druhů slalomů a kavalet, které pomáhají psa zpomalit.

S jakými nejčastějšími problémy se na vás lidé obracejí?

Je to taková svatá trojice – tahání na vodítku, nepřibíhání na přivolání a separační úzkost.

Se separační úzkostí ale radíte také v útulcích.

Ano. Pokud pes trpí separační úzkostí v útulku, představuje to vážný problém, protože základním principem pro její odstranění

je to, že pes nesmí být několik týdnů až měsíců ani chvíli sám. Tohle je v útulku naprosto nerealizovatelné. Proto se snažíme hledat cesty, jak psovi pobyt v útulku co nejvíce zpříjemnit, ať již nastavováním individuálního denního režimu, nebo volbou aktivit, které pro něj nebudou příliš náročné.

Pojďme se ještě chvíli vrátit k vašim klientům. Všímáte si nějakých typických problémů u Pražanů? Napadá mě, že třeba nemají na pejsky tolik času.

To, že někteří pejsci jsou tu podstimulovaní a někteří zase přestimulovaní, se děje poměrně běžně. Podstimulovaný pes je ten, který potřebuje více aktivit, než se mu dostává. Pak jsou tu majitelé, kteří se psům moc nevěnují, a když už je na chvíli vezmou ven, hodinu v kuse jim hází balonek. Psi pak z toho úplně blázní a nejsou schopní si odpočinout. Pražským problémem číslo jedna je ale chození na volno, což se děje ve většině případů. Vy se pak snažíte psa trénovat a stále vám ten trénink narušuje nějaký hypersociální pes, který se za vámi řítí, a za ním běží majitel volající „Nebojte se, on je hodnej“. Takový pes ale nemá co dělat na ulici bez vodítka.

To mi připomnělo, jak se všichni snažíme být akční, hyperaktivní a brát s sebou psy na všechny výlety. Je to dobře?

V podstatě ano. Samozřejmě že platí, že když budu s jezevčíkem běhat maraton, jeho tělo mi moc nepoděkuje, ale pokud nebereme psy do prostředí, které nezvládají, myslím si, že jsou tyto aktivity v pořádku.

Vzpomenete si na nějaký těžký případ, který jste řešil?

Jednou jsem řešil problematického kanaánského psa, což je izraelské plemeno a poslední plemeno na světě, které žije zároveň divoce a zároveň je domestikované. Tenhle pes na všechny vrčel a majitele ani nechtěl pustit z postele. Byli z něj zoufalí, báli se ho, a dokonce přemýšleli o jeho utracení. Rok a půl jsme s ním trénovali a ze psa na utracení se stal super mazlíček, který přijde na přivolání, nadšeně pobíhá a jakákoliv forma agrese u něj už v tuto chvíli nehrozí.

Jste vůbec ještě cvičitel psů? Nejste už spíš psycholog lidí?

Je pravda, že víc vysvětluji lidem, než trénuji psy. Má profese je vlastně taková forma vzdělávání a snaha o změnu pohledu na výcvik. Ukázat majitelům, jak mají ke svému psovi přistupovat. Pak už s ním zvládnou pracovat skvěle sami. Na trénincích jen doladíme detaily k posouvání kritérií chování.

Dá se pes „přepnout“ v jakémkoliv věku, nebo je někdy už na převýchovu pozdě?

Nemyslím si, že by bylo někdy pozdě, jen to může jít pomaleji nebo se nemusí podařit změnit chování až o tolik. Nestalo se mi ale, že by se nezlepšilo nic.

Jak je těžké rozklíčovat, kde je zakopaný pes?

Je to docela těžké. Majitelé mi občas zavolají a žádají o jednoduchou radu. Jenže já potřebuji vědět tisíc věcí k tomu, abych jim poradil. Jestliže má pes nějaký výraznější problém s chováním,

“

Pražským problémem číslo jedna je chození psa na volno, což se děje ve většině případů.

celou první hodinu jen mluvím s majiteli a během toho pozorují psa, který jen tak mimochodem kolem nás chodí. Vnímám, čeho se bojí, jak reaguje na různé povrchy a zvuky, jaká je jeho reakce na majitele i lidi na ulici. Abyste odstranili nějaký problém, musíte se pořádkem ptát a všimnout si detailů.

Ve své knize vyvracíte nejčastější mýty kolem psů, například že člověk musí procházet dveřmi jako první. Co tedy pes, navzdory obecným mýtům, smí?

Pes může do postele, může na gauč, může procházet první dveřmi, může jíst, co chce a odkud chce. Na druhou stranu to neznamená, že musí procházet první dveřmi, že si musí jídlo vyštěkávat a že mu musím všechno dovolit. Bylo by hloupé koukat se na moderní trénink jako na absenci hranic, o tom to absolutně není. Já mám pro mého Bailyho nastavené hranice. Také procházím první dveřmi, ale jen proto, že se bojím o jeho bezpečnost, a ne proto, že bych měl dodržovat nějakou pseudosmečkovou teorii o tom, že já jsem vůdce smečky a chodím první. Na tento názor už v jednadvacátém století prosím zapomeňme.

Takže si ale na začátku máme vytyčit nějaké hranice a ty držovat. Například?

Například tím, že budu mít psa na vodítku a nenechám ho utíkat za jiným psem, abych na něj následně křičel, že nepřiběhl. Takže ano, je to o vytyčení hranic. Jen je potřeba, aby si pod slovem hranice lidé nepředstavovali nějakou drsnost.

Absolvoval jste řadu odborných kurzů. Jsou nyní nějaké trendy ve výcviku?

Do moderního tréninku nyní promlouvá řada věcí. Trénuje se poslušnost, odložení, klid a odpočinek. Je tu také trénink tělesné manipulace se souhlasem, kdy psa učíte, aby si nechal ostříhat drápků nebo aby se nechal ošetřit, aniž byste ho museli u veterináře zalehávat, když mu potřebujete dát injekci. Tohle je trend, který bych vyzdvihl, a podle toho se vlastně pozná i moderní trenér. Trenérům klasiky není princip tréninku tělesné manipulace se souhlasem moc blízký.

Jak vypadá trénink tělesné manipulace se souhlasem?

Je především o tom, že respektujeme názor zvířete. Občas se mu říká také trénink dobrovolné fixace. Je to například, když tygr v zoo prostrkuje tlapu konkrétní dírou v mříži a nechává se ošetřit. To, že tlapu prostrčí, je takzvaný start signál, za který dostává často odměny. Pokud se mu ošetření už nelíbí, má kdykoliv možnost si tlapu vzít zpátky. Tomu se říká stop signál. Za ten nedostává odměnu, ale je respektován jeho názor. To samé lze naučit psy, nejčastěji se jako start/stop signál používá, když si pes položí čenich do dlaně nebo lehne na bok. Při těchto pozicích jsme pak schopní pejskovi například odebrat krev nebo mu ostříhat drápků tak, aby nebyl ve stresu.

Jak vůbec poznat dobrého trenéra pozitivní výchovy?

Možná je to trochu kacířská myšlenka, ale podle mě je i špatný trenér pozitivky lepší než sebelepší trenér, který používá tresty, protože špatný trenér pozitivky tomu psovi tolik neublíží jako

TOMÁŠ NUSHART

» *Trenér psů, zakladatel online akademie Psychologie.cz a tréninkového centra Necvičák, moderátor Psího podcastu.*

» *Je držitelem titulu CPDT (Certified Professional Dog Trainer) udělovaného britským Institutem etologie a absolventem desítek kurzů v oblasti chování a učení psů.*

» *Spolupracuje s útulky jako konzultant se zaměřením na separační úzkost a navrhuje psí hřiště.*

» *Je také autorem knihy Neštěkej na svého psa a majitelem Bailyho, voříška z útulku.*

» *Je to bývalý profesionální hráč florbalu, několikanásobný mistr republiky.*

Psí psycholog Tomáš Nushart říká, že aby odstranil problémy v chování psa, musí znát dobře i jeho majitele.

ten, který má výcvik založený na trestech. A jak poznat dobrého trenéra? Stejně jako dobrého psychologa či řemeslníka. Musíte koukat na reference, co studoval, u koho studoval, jaké dělal projekty.

Chystáte pro čtenáře ještě nějakou další knížku?

Knížku určitě ne. To mi na nějakou dobu stačilo. Napsat knížku je daleko těžší a náročnější, než si člověk dokáže představit. Hodně by se mi líbilo se více angažovat kolem psích hřišť. To by mě extrémně bavilo a je to něco, co dává smysl a vlastně to i pomáhá ukazovat lidem cesty, jak trénovat své mazlíčky.

PSI DO TRENEK! TAKÉ ONI POTŘEBUJÍ FITNESS

Dostat psa na balanční pomůcku je trochu věda, ale vyplatí se. Dogfitness zlepšuje koordinaci, motoriku, posiluje svalstvo a pomáhá zmírnit problémy, za které může genetik, stereotypy psa či chování majitelů.

Text – Miroslava Kohoutová, Foto – Veronika Uhlířová

Už jste přemýšleli nad kondičním cvičením pro svého čtyřnohého přítele? I psi mají totiž svoji posilovnu. Také oni potřebují posílit a protáhnout svaly a zároveň zapojit ty, které běžně nepoužívají. To je důležité nejen pro psí sportovce, ale také pro gaučáky.

Činky a nutridrinky v psích posilovnách nenajdete, zato je tu spousta balančních pomůcek, jako jsou gymnastické míče, stupačka, čocky, bedýnky, nafukovací balanční pomůcky. A samozřejmě jsou tu i čtyřnozí mazlíčci.

Dogfitness pomáhá zvýšit a udržet fyzickou kondici zvířete, přispívá ke správnému držení těla, zlepšuje pohybovou koordinaci psa. Je spojením cviků na protažení a celkové posílení svalstva. Ty jsou zaměřené zejména na svaly středu těla, které pomáhají stabilizovat kostru a klouby chlupáče.

Cvičení má své opodstatnění zvláště během sportovní přípravy, při které obvykle dochází k jednostrannému zatěžování těla. Je ale také vhodné pro domácí mazlíčky s nedostatečným osvalením, s pohybovými problémy, po ortopedických a neurologických operacích. U psů s poruchou vývoje kyčelního nebo loketního kloubu (dysplazii) posílení svalů ulevuje poškozeným kloubům.

Psí fitness má také velký preventivní význam. Pomáhá předcházet zraněním a problémům s kulháním či bolestí zad.

JEZEVCÍK JE PŘEDURČEN K PROBLÉMŮM S PÁTEŘÍ

Různá plemena psů mají různou stavbu těla. Ta ne vždy podporuje jeho správné držení. „V rámci dogfitness ale máme k dispozici možnosti a nástroje, jak opravit různé nedokonalosti, dysbalance a s jejich pomocí dovést tělo k rovnováze,“ říká veterinářka Veronika Uhlířová z Dogfitness.cz.

Za některé problémy může genetik. Některá plemena s těžkou hlavou mají problém se správným držením těla. O moc lépe na tom nejsou ani jezevčíci s dlouhým tělem na krátkých nožičkách.

„K problémům s pohybovým aparátem přispívá také praváctví a leváctví majitelů. Pokud je majitel pravák a po psovi vyža-

ROZCVIČUJTE I PŘED APORTOVÁNÍM

» Pokud máte doma vášnivého aportéra, který rád sprintuje za hračkami, je také dobré ho před zahájením společné hry rozcvičit. Běžnou součástí aportování jsou prudké brzdy, obraty a psi v zápalu lovu své hračky provádí mnohdy až akrobatické kousky. To vše představuje pořádný nápor na psí svaly, šlachy, klouby i vazy.

Balanční pomůcky pomáhají aktivovat svaly středu těla, vyrovnat jednostranné přetížení jednotlivých partií zvířete.

duje, aby chodil u jeho levé nohy, a zároveň ho odměňuje pouze z pravé ruky, je zvíře velkou část dne v záklonu a to vede ke svalové nerovnováze a dalším problémům," vysvětluje Veronika Uhlířová.

Přítelem pohybového aparátu nejsou ani kluzké podlahy v domácnosti, po kterých pes rychle běhá a dostává se na nich do skluzu.

„Je to stejné, jako když jste na ledu. Na kluzkých podlahách může dojít k natažení svalů či k poškození vazivového systému. Platí to zejména v případech, kdy pes pravidelně běhá po kluzké podlaze velkou rychlostí a dostává se přitom do smyku,“ uvádí Veronika Uhlířová.

„Řadu zdravotních problémů může způsobit také nešetrná manipulace majitele se psem. Typicky zvedání nohy psa nepřirozeným způsobem do postroje, škrubání a tahání za vodítko nebo zvedání psa na postroji jako tašku.“

S BALANČNÍMI POMŮCKAMI OPATRNĚ

Psí fitness je vhodné pro pejsky jakéhokoli věku a stáří. Jen je třeba brát vždy ohled na zdravotní stav. Ještě před samotným cvičením by měl terapeut psa vyšetřit, zjistit od majitele informace o tom, jaké má pes problémy, jakou má zátěž a jaké sporty chlupáč provozuje. Následně sestaví tréninkový plán.

Před samotným cvičením se musí zahřát ztuhlé psí svaly. „Při správně vedené rozcvičce se postupně zvýší tepová a dechová frekvence, svaly se prokrví, protáhnou, zvýší se rozsah pohybu v kloubech a tím se výrazně sníží riziko zranění i zlepsi samotný výkon,“ říká Veronika Uhlířová.

„Neméně důležité je i pozvolné zklidnění psa po výkonu, při kterém dáme psímu tělu šanci odplavit ze svalů produkty metabolismu a připravit se tak na zasloužený odpočinek a regeneraci,“ dodává Uhlířová.

V první fázi se pracuje na správném držení těla. „Na tom se s mnoha pejsky na nějakou dobu zasekneme, protože zatímco někteří si uvědomují své tělo a jsou zvyklí spolupracovat s páničky, jiní se svými předními či zadními tlapkami neumějí vědomě pracovat,“ říká odbornice, podle které je velice důležité znát a vnímat signály psa. Vypozorovat, kdy už se necítí dobře.

„Naším cílem není psa dostat hned první hodinu na nějakou balanční pomůcku, na které se pak bude třást a celý vibrovat. Ale to, aby měl celou dobu pod kontrolou své tělo a aby pro něj nebylo cvičení přetěžující,“ říká veterinářka Uhlířová.

Začíná se s pevnými podložkami a postupně se přidávají balanční pomůcky, které pomáhají aktivovat svaly středu těla.

S balančními pomůckami ale opatrně. Bez znalosti principů cvičení můžete udělat více škody než užítku. První vaše kroky by proto měly vést za odborníkem, který vám zásady správného psího posilování vysvětlí.

„Několikrát jsem se setkala s tím, že majitel vůbec nevěděl, s jakými partiemi pracuje. Neodborným cvičením přitom může dojít k rozvoji svalových dysbalancí. Stačí jen, když se tréninková lekce zaměří na cvičení, při kterých pes jen kou-

DESET ZÁSAD PRO ZDRAVÝ FITNESS TRÉNINK

» 1. Než se do tréninku pustíte, poraďte se s profesionálem, abyste neudělali více škody než užítku.

» 2. Respektujte specifika plemena a berte ohled na zdravotní stav zvířete.

» 3. Vyberte si místo, kde vás nikdo nebude rušit.

» 4. Pracujte pouze s bezpečnými pomůckami, na kterých pes nemůže uklouznout.

» 5. Začněte s rozcvičkou, abyste zahřáli ztuhlé psí svaly.

» 6. Trénink musí být vybalancovaný, nelze se zaměřit například jen na cvičení, při kterých zvíře zaklání hlavu.

» 7. Začínajte napřed s pevnými podložkami a až následně přidávejte balanční pomůcky.

» 8. Vnímejte signály psa, které vám říkají, že se již necítí dobře.

ká nahoru a má tlapky na něčem vyvýšeném. To je ale špatně. Vždy musí být cvičení ještě vykompenzováno nějakými předklony,“ varuje Veronika Uhlířová a zdůrazňuje: „Přetěžování těla během cvičení může jen prohloubit problémy včetně těch, které byly do té doby skryté.“

ZLEPŠENÍ JIŽ PO PRVNÍ HODINĚ

Agility, dogfrisbee, coursing, obedience, mushing. Ať již váš pes provozuje jakýkoliv sport, měli byste si dát pozor na to, zda je pro jeho plemeno vhodný. Během sportů může docházet k pohybům, na které nebylo psí tělo fyziologicky nastaveno. „Psi mají tělo stavěné spíše do vytrvalosti a my po nich chceme sprinty, skoky, odrazy, prudké brzdění, změny směru,“ upozorňuje Veronika Uhlířová. To účinně kompenzuje dogfitness, které v rámci cvičení pomáhá s vyvážením zátěže, již pohybový aparát psa během sportovních aktivit čelí, a předchází také úrazům.

Efekt těchto cvičení se dostaví přibližně za tři až šest týdnů „Hodně záleží na tom, jak majitel se zvířetem cvičí, jak dodržuje tréninkové a rehabilitační plány, ale také na tom, zda pracujeme preventivně se zdravým zvířetem, nebo již se psem, který má nějaké zdravotní potíže,“ říká veterinářka.

„Někdy vidím změnu již během jedné tréninkové lekce. Na první pohled je zřejmé, že se psímu tělu zlepšilo držení těla a jeho postoj je uvolněnější. Mnohdy k tomu stačí jen protáhnout přetížený sval,“ dodává Veronika Uhlířová.

Základem je nastavení správného cvičebního programu, který zohledňuje věk, fyzickou zdatnost psa a jeho zdravotní potíže. Zapomínat se nesmí ani na správnou výživu, a to zvláště u psích sportovců. Ti čelí větší zátěži jater a ledvin, proto je důležité, aby strava pro ně neznamenal zátěž ještě větší.

DALŠÍ ZVÍŘE ZACHRÁNĚNO, PÍŠE HAJNÝ Z MAKOVA

Sousedí jim nosili zraněná zvířata, tak si založili záchranou stanici. První voliéry bu-
dovali z prodejních stánků. Nyní záchraná stanice pomůže stovkám zvířat ročně a její
činnost sledují lidé po celém světě online.

Text – Miroslava Kohoutová, Foto – Mirka Šejnová

Zdálky slyším strašný řev ptáků. Otevřu venkovní dveře a na dvoře vidím malého kosa. Nevím, co se stalo. Leží, snaží se hýbat, ale má něco s křídly. Vidím krev. Opodál stojí můj pes. Chňapl po něm? Nebo kos spadl? Nevím, co se stalo, ale vím, kam jet. Všichni na Strakonicku a Písecku vědí, kam mají v těchto situacích zamířit. Do záchrané stanice živočichů Makov.

V Makově přijímají veškeré poraněné, nemocné či jinak handicapované volně žijící živočichy a pečují o opuštěná mláďata. Za svoji existenci zachránili několik desítek tisíc zvířat. Jen vloni tu přijali 687 zvířat ze 70 druhů. Trvale se ve stanici a expozicích léčí okolo stovky zvířat. Z toho bylo nejvíce kachen divokých, nepotýrů rezavých, ježků západních a poštolek obecných.

V jihočeském Makově odchovali vloni také šest čápů, dva bílé a čtyři černé, a 13 poštolek. Nejznámějšími loňskými příjmy byli lelek lesní, bukáček malý a pochopitelně i můj malý kos. Vzpomínám si, jak v rukách odborníků hrdě vztyčil hlavu. Bylo na něm vidět odhodlání žít. A já vím, že přežil. Ale na to, jak to s ním doopravdy dopadlo, se raději nikdy nezeptám.

Po půl roce se vracím do Makova zpět. Tentokrát na reportáž. „Máme tu teď relativní klid. Od dubna do září, kdy se budou rodit mláďata, nás ale čeká šílenství,“ říká mi Libor Šejna, hajný z Makova, zatímco mi ukazuje dvě malá divoká prasata, která nedávno přijali.

„Zajíčka tu zatím nemáme žádného, ale to za pár hodin už nemusí platit,“ dodává a pokračuje: „Zrovna včera mi volala městská policie, že u popelnice našla klec s domácím králíkem, zda nám ji mohou přivést. My sice bereme jen volně žijící zvířata, ale řekl jsem jim, že pokud je v nouzi, ať ho přivezou. Takže tu teď máme i malého černého králíčka.“

V areálu stanice je vybudováno 35 voliér s celkovou rozlohou 4000 metrů čtverečních. Stanice je rozdělena na tři části: expoziční, léčebnou a rehabilitační a vypouštěcí. Je tu velká zasilovací rozlétávací voliéra, tři jezírka, dvě zalesněné části a samozřejmě i technické zázemí stanice.

Na nějakou pracovní dobu se tu nehraje. Svátky i víkendy jsou stejné jako běžné dny. Zraněná zvířata potřebují téměř nepřetržitou péči a některá mláďata se musí krmit až desetkrát denně.

A co se stává, když je na jaře příjmový nával a voliér jen 35? „Máme kromě voliér i spoustu různých klecí. Mláďata krmíme všichni včetně mě ženy Mirky, která učí na místní malotřídce. Ta se specializuje právě na krmení malých zajíčků a srnčat. Takže když přijdou dny, kdy máme i dvacet nových případů denně, chodíme tu s klíčkami z kanceláře do kanceláře a různě si je předáváme. Je to náročné, ale vždy to nějak zvládneme,“ uklidňuje mě Libor Šejna. Přestože tu na plný úvazek pracují jen dva zaměst-

V Makově v loňském roce zachránili 687 zvířat ze 70 druhů. Mezi nimi byl i tento puščík obecný.

Srdcovou záležitostí pro hajného z Makova je odchov čápů. V záchranné stanici odchovali přes padesát mláďat, která se narodila handicapovaným rodičům. Ne každý příběh ale skončil dobře.

Některá zvířata už se zachránit nedají a uspání je pro ně vysvobozením.

nanci, po práci pomáhají členové rodiny jako dobrovolníci a peníze na provoz se tu shání, kde se dá.

„Podporují nás města jako Písek, Strakonice, Blatná a Vodňany, ale i Jihočeský kraj, ministerstvo životního prostředí a řada obcí. Zrovna nedávno jsme obeslali se žádostmi o podporu na dvě stovky obecních úřadů,“ vysvětluje hajný.

PRVNÍ VOLIÉRY ZE STÁNKŮ

Záchrannou stanici živočichů Makov založil v roce 1993 český svaz ochránců přírody. „Shodou okolností jsem před chvílí vyráběl cedulku, na které bylo napsáno 1993–2023. Třicet let práce pro přírodu,“ povídá hajný z Makova, který zvířata také rád fotí.

Už jako kluk pobíhal po lesích a zajímal se o kdekákeho živého tvora, zejména ho uchvátili dravci a sovy. Pro nikoho tak nebylo překvapením, když si po lesnické škole složil sokolnické zkoušky. A všichni v okolí věděli, že má doma dravá zvířata.

„Věděli, že je tu nějaký podivín, který chodí s dravci a létá s nimi po polích. Jakmile někdo našel zraněného ptáka, přinesl mi ho do hájovny. Místo pěti dravců jsem měl najednou doma pět sov a deset poštolek,“ líčí mi své začátky.

Založit si vlastní záchrannou stanici byla již jen otázka času. Přesně před třiceti lety ji začal budovat spolu s kamarádem Radkem. V době, kdy byly v Česku tyto typy stanic ještě v plenkách.

Zatímco čeští podnikatelé zakládali v devadesátých letech své snové byznysy, ze kterých jsou dneska miliardové mezinárodní společnosti, Libor s Radkem chodili po úřadech a honili razítka pro to, aby zachraňovali životy zvířat. Stanici rozjžděli s pěti voliériami. Na dnešní poměry možná trochu honosné označení pro historické stánky původně sloužící k prodeji již neznámo čeho.

“

Záchranná stanice spolupracuje na odchovu a vypouštění sovy pálené do volné přírody. Ptáky vrací na místa, kde se dříve vyskytovali a dnes už nejsou.

Teď, když se rozhlednete po makovské záchranné stanici, vidíte moderní voliery s dostatkem prostoru, plné zeleně. Vidíte jezírko, kolem kterého se prochází srna, a na vodní hladině bezstarostně plující labuť a kachny. Vidíte tu divokého králíka, který se před vašimi zraky schovává do vydlabaného kmenu stromu, ve verku pozorující, co se kolem děje, a vidíte kočku, která se k vám na každém kroku lísá a které neunikne vůbec nic.

„Jo, před třiceti lety. To jsme byli ještě mladí, plní energie a tak trochu blázní,“ přeruší mé kochání okolím hlas hajného. Vypráví mi o tom, jak se na začátku snažili stavět s kamarádem vše sami a stanici provozovali z drobných finančních darů.

„Někdy kolem roku 2010 jsme už cítili, že je toho na nás moc, a začali jsme uvažovat, že skončíme. Pak jsme se dostali do programu ministerstva životního prostředí a z dotace jsme kompletně stanici zrekonstruovali. To nám dalo elán pokračovat. Navíc jsme stejně věděli, že kdybychom stanici zavřeli, ještě dalších pět let by nám zvířata lidé vozili,“ je přesvědčený hajný, jehož záchranné akce sleduje na Instagramu Hajnyzmakova 40 tisíc lidí a který mi stále opakuje, že jsou jen malá stanice u lesa. Aby si lidé snad nemysleli, že jsou velcí jak pražská zoologická zahrada.

V PŘÍMÉM PŘENOSU

„Vím, že řada záchranných stanic stavěla z dotací různé přednáškové sály a všechno možné. Já ale tvrdím, že nejlepší sál je stát

tady pod těmi našimi duby,“ ukazuje „sály“, které my tu v jižních Čechách máme nejraději.

Příznivci moderních technologií mohou zase z Makova sledovat online přenosy díky dvěma kamerám. Jedna zabírá jezírko a část stanice s lesem, druhá přes zimu ptactvo na krmítku a přes léto hnízdění bílých a černých čápů. Online přenosy jsou zde nepřetržité, dvacet čtyři hodin denně, sedm dní v týdnu.

„Lidé mohou vidět střípky z naší činnosti. Díky tomu máme ohlasy z celého světa, od Čech po Japonsko,“ říká zachránce zvířat, který mi přiznává, že sám sleduje podobné přenosy z různých zemí.

„Máme také zpětné vazby od desítek škol. Paní učitelky nám píší, jak dětem každé ráno pošlou přímý přenos z našeho krmítka a jak se těší, co uvidí. Naše ošetřovatelka Jiřka jim vždy v osm hodin před tím krmítkem zamává do kamery a něco poví,“ líčí mi Libor Šejna a úplně u toho září.

„Tohle by mělo být povinné, aby každé ráno děti sledovaly okno do lesa.“

ZÁCHRANA VYKOUPENÁ SMRTÍ

Srdcovou záležitostí je pro hajného z Makova odchov čápů. Odchovali zde již přes padesát mláďat narozených handicapovaným rodičům, kteří sami nemohou létat. „Občas nám odněkud zavolají, že někde sídlí čáp, který má náš kroužek. Vloni jsme se byli tady v Čechách takto podívat hned na dva. Tyhle zprávy nás vždy nabíjí. Třeba když se dozvíme, že čáp, který se narodil u nás před deseti lety, teď hnízdí někde v Německu u moře,“ pokračuje ve vyprávění muž s velkým srdcem.

„Někdy přicházejí také smutné zprávy, třeba z Eritrey, kde zabili našeho černého čápa a teď naše vysílačka vysílá z nějakého jejich kostela. Nebo když kluci v Libanonu se baví tím, že pro zábavu střílí čápy brokovnicí,“ připomíná Šejna kruté případy.

„Jednou zase shořel náš bílý čáp v Bulharsku na drátech elektrického vedení. Tenkrát v Izraeli sledovaly jeho let děti ve škole a čekaly každý den, až přiletí, a on spolu s dalšími asi padesáti ptáky na těch drátech zahynul. V Bulharsku o tom vyšel článek. Stálo v něm, jak zahynul a jak děti v Izraeli na něj čekaly. Bulhar-

Všichni na Písecku a Strakonicku vědí, kam mají zamířit, když najdou poraněné zvíře.

KAŽDÉ ZVÍŘE ZACHRAŇOVAT NEMUSÍTE

» *Schoulená mláďata ve volné krajině nepotřebují vaši pomoc.*

» *Nezachraňujte ani zajíčky na městských pískovištích.*

ská energetická společnost pak na základě toho článku předělala celou trasu, na které umíraly stovky čápů ročně. Takže jsme se alespoň uklidňovali tím, že náš čáp zachránil tisíce jiných čápů z celého světa,” dokončuje hajný příběh s dojetím v hlase.

ZBYTEČNĚ ODEBRANÁ MLÁĎATA

Řada zvířat by nemusela v záchraně stanici vůbec skončit, kdyby lidé respektovali pravidla přírody. Do stanice se každý rok dostává mnoho zbytečně sebraných srnčat a malých zajíčků. Lidé někde uvidí schoulené zajíčky, namačkané na sebe, a mají pocit, že jsou opuštění a potřebují zachránit. Ale je to přesně naopak. Samice k nim chodí jednou dvakrát denně, a aby nepřilákala žádné predátory, vůbec se u mláďat nezdržuje.

„Nezachraňujte mláďata ve volné krajině, ani když je najdete na městském pískovišti. Jestliže je najdete někde na cestě, stačí je poponést o pět metrů dál. Jen je neodnášejte z přírody,” prosí hajný.

„Jednak odvezete mláďata samici, což je samo od sebe šlepné, jednak je chov zajíčků velmi těžký. Jsou to velcí stresari a častokrát tím stresem uhynou. Vždy je musí krmit jen jeden člověk a nikdo jiný k nim nesmí. Jiná věc je, když najdete na silnici přejetou zaječici a blízko ní mláďata,” doplňuje.

To samé platí v případě ježků, které na podzim lidé sbírají jako houby v domnění, že zachraňují zvířata, která to ale ve skutečnosti nepotřebují.

PŘENOSY SLEDUJÍ DĚTI VE ŠKOLÁCH

Záchraná stanice také spolupracuje na odchovu a vypouštění sovy pálené do volné přírody. Ptáky vrací na místa, kde se dřív vyskytovali a dnes už nejsou. Pořádá také přednášky a besedy pro děti. Ročně tuhle malou stanici dle slov hajného z Makova navštíví deset tisíc lidí. Docela dost na malou stanici u lesa.

„Jezdí k nám děti, ale i stacionáře důchodců. Kolegyně všechny stanici provází, ukazuje voliéry a vypráví příběhy o tom, jak se které zvíře k nám dostalo. Vysvětlujeme dětem, jak se dalo předejít tomu, aby u nás zvířata skončila, a věříme, že právě tato práce s dětmi pomůže k tomu, aby věděly, že se nemají zvířata z volné přírody odebírat,” věří Libor Šejna. „Také věřím v to, že touhle osvětou zachráníme více zvířat, než bychom kdy zvládli tady u nás.“

Smyslem záchraných stanic je podle Šejna rovněž i výchova a vzdělávání. „Není možné, aby děti poznaly lva či slona, ale netušily, jak vypadá koroptev či bažant,” zdůrazňuje.

Stejně jako na víkend, nehraje se v Makově ani na plány do budoucna. Nevyplňují se zde žádné tabulky, co by jak mělo být. „Naším plánem je udržet stanici v chodu tak, aby se zde líbilo léčeným zvířatům i návštěvníkům,” říká bez rozmyšlení jihočeský hajný a nadšeně mi vypráví, jak nedávno rozšířili parkoviště ze tří míst na osm. O letních víkendech přijíždí ale i padesát aut.

Stanici může veřejnost podpořit kromě zaslání peněz také adoptováním zvířat, koupí budky nebo krmítka pro ptáky či dovozem krmiva.

„Líbilo by se mi, kdybych pro záchranou stanici nadchnul nějakého rodinného nástupce. Máme dvě dcery a zatím tři vnoučata, tak uvidíme. Tohle by bylo mé přání do budoucna,” dodává Libor Šejna.

Mezi pravidelné obyvatele záchraně stanice patří ježci. Lidé je často sbírají ve volné přírodě, přestože zachránit nepotřebují.

Další zachráněný pěvec. Tentokrát byl obecný.

Zraněná zvířata potřebují téměř neustálou péči a některá mláďata se musí krmit až desetkrát denně.

STRES PSŮ A KOČEK MÁ STOVKY RŮZNÝCH PODOB. CO NERVUJE TY VAŠE?

„Ari měl následkem drsného výcviku spoustu strachů. Byl to jeden z mála psů, kteří se báli více žen než mužů, a chůze po schodech či třeba projít dveřmi se zdálo nemožné. Učili jsme ho po milimetrech,“ zmiňuje psí psycholog Pavel Bradáč, kam až někdy zvíře dovede psychické vpečetí.

Text – Miroslava Kohoutová, Foto – Shutterstock

Také zvířata mají své dny. Plné stresu a strachu. Někdy o obavách svého zvířecího mazlíčka víte, jindy ale přijdou zcela nečekaně. Například když se přestěhujete a postavíte tříletého labradora Maxe před výzvu s názvem průhledné schody. Místo vyběhnutí přichází panická hrůza. Pes se klepe a ke zdolání pár stupínek nepomáhá nic – ani pamlsková motivace.

„Nosili jsme do patra třicetkilového labradora. Pomohl až postroj, se kterým jsme ho nadlehčovali. S jeho pomocí si Max ověřil, že schody bezpečně vyleze sám, a od té doby po nich radostně běhá,“ vypráví svůj zážitek s panickým strachem čtyřnohého člena rodiny Magda Přerostová.

Podle psího psychologa Pavla Bradáče zafungoval v tomto případě postroj pravděpodobně proto, že pes získal jistotu v pohybu. Majitelé se intuitivně zachovali tak, jak je to žádoucí.

„V podobných situacích se vždy snažím, aby pes dělal vše dobrovolně, zaměřuji se na motivaci. Tedy aby měl pocit, že má situaci pod kontrolou, protože právě pocit ztráty kontroly je to, co jej stresuje,“ nastiňuje.

„Potíž je v tom, že pokud budu opakovaně psa vystavovat stresu z nějaké konkrétní situace, bude se stres postupně zvyšovat. Situace může dojít až do takové úrovně, kdy paniku vystřídá agresivní chování zvířete,“ varuje psí psycholog.

MHOURENÍ OČÍ JAKO SIGNÁL

Panika či panické chování je u psů jednou z forem projevu strachu. Dalšími mohou být vrčení, agrese či různé komunikační signály, kterými dává zvíře najevo, že se necítí příjemně.

Ztráta kontroly nad okolnostmi a situací je to, co psa dokáže vystresovat nejvíce. V takové chvíli je důležitá pozitivní motivace.

„Patří mezi ně mhouření očí, olizování pysků, sedání si, odvrácení hlavy, posouvání uší dozadu, ale také nekonečné očichávání některých míst na vycházce, někdy i tahání psa za vodítko či některé způsoby štěkání,“ vyjmenovává Pavel Bradáč.

Vrčení, či dokonce agrese jsou podle něj také způsoby komunikace, kterými zvíře říká: „Prosim, nedělej to, co děláš. Bojím se toho, a když nepřestaneš, budu bojovat o svůj život.“

Potlačování vrčení či agrese je přitom cesta k ještě agresivnějšímu psovi. „Psi se nesnaží ovládat domácnost a lidi, ale chtějí se stejně jako lidé cítit v bezpečí. Někdy to jinak neumějí dát najevo nebo mají zkušenost, že člověk na slabší signály nereaguje,“ vysvětluje psí psycholog.

Možných věcí či situací, kterých se pes může bát, je velké množství: od problematických povrchů přes zvuky až po pohybující se předměty. Strach může přicházet ale i kvůli chování lidí.

„Například pohazení vnímají psi příjemně. Stresují je ale některé pohyby člověka jako třeba chůze proti psovi, předklon, natažení ruky nad psa, pohled do očí, braní do náruče či hlazení z odvrácené strany,“ zdůrazňuje expert na psychologii psů.

NEPŘIJDE, NECHCE BÝT POHLAZEN

Velmi častý je strach zvířete z pohybu rukou, což se projeví například při veterinárním ošetření či při úpravě srsti. Podle Pavla Bradáče bývá často příčinou agrese i neposlušnosti. „Například psi někdy nechodí na přivolání proto, že na konci nenastává příjemný prožitek. Majitelé se je jen snaží manipulovat, aby poslechli, ale libé pocity pohazení či odměny už nenásledují,“ říká.

Pokud majitel respektuje stres psa, pamlsková motivace pomůže vždy. Jestliže si ale pes pamlsek nevezme, znamená to, že je zvíře v příliš velkém vypětí, a je tedy nutné zklidnit ho – je dobré od psa poodstoupit, změnit polohu, ztišit hlas a eliminovat okolní hluk. Zkrátka jednat s ohledem na konkrétní obavu zvířete.

Bradáč vysvětluje, že pokud se pes bojí pro něho nebezpečných schodů, například kluzkých či průhledných, lze to řešit tím, že chůzi s ním začnete nacvičovat na jiných, bezpečnějších schodech. „Podobné je to i u jiných stresů. Pokud chci psa naučit mít rád ohňostroje, měl bych začít s velmi tichými zvuky, přidávat pamlsky a postupně hlasitost zvyšovat. V tomto případě mám velmi dobrou zkušenost s použitím nahrávek a kvalitní reproduktory,“ uvádí.

Zbavovat psa strachu vyžaduje znalost komunikačních signálů, trpělivost a předně víru ve zdárný obrat. „Nečekejte výsledek za dva dny, někdy trvá řešení i několik týdnů,“ vzkazuje psí psycholog.

KOČKA HROUTÍ SE Z CHLUPATÝCH VĚCÍ

Stres se nevyhýbá ani kočkám. Ty jsou obecně bojácné, lekávé, nedůvěřivé a nemají rády změny, protože ty pro ně představují potenciální nebezpečí.

„Většinou se setkávám u koček s běžnými strachy, jako je třeba obava z koštěte, vysavače, tyče, bot, deky. To vše bývá často spojeno s nějakým traumatem a s předchozí negativní zkušeností. Už jsem se ale setkala s kočkou, která měla nevysvětlitelný strach ze všeho chlupatého,“ líčí příběhy ze své praxe kočičí psycholožka Klára Nevečeřalová.

„Podotýkám, že to byla kočička, které nikdo nikdy neublížil a byla s paničkou od koťátka. Panička na to přišla tak, že kočičce koupila ovčí kůži, aby se jí na ní hezky spalo, a kočka se z toho zhroutila.“

Takovéto situace může majitel řešit buď tak, že respektuje strach zvířete a vyhýbá se používání věcí, které ho stresují, nebo se pomalými krůčky snaží strach odbourat.

Projevy strachu a úzkosti mohou být u koček různé. „Většinou je to ale buď nechůť jíst, nebo naopak přemíra potravy. Častým příznakem je, že je kočka jakoby bez nálady a méně si hraje. Některé kočky mohou být i agresivní. Stres se také často u koček projevuje zánětem močových cest,“ uvádí kočičí psycholožka a připomíná, že u koček vlivem stresu také často dochází k takzvanému obrannému zatmění mozku.

„Kočky totiž mají selektivní sluch a zrak a v momentě, kdy se dostanou do velkého stresu a vyletí jim adrenalin, přestávají vnímat realitu a přepínají se do režimu boj, uteč, nebo zmrzni,“ říká expertka na kočičí duši.

„A právě to je často nevyzpytatelné, protože v tomto stavu nás některé kočky mohou pokousat – režim boj. Mohou před námi utíkat, protože nás nepoznávají – režim uteč –, anebo prostě ztuhnou a čekají to nejhorší – zmrznou,“ vysvětluje Klára Nevečeřalová.

„Ve své praxi také pozoruji, že je velká část koček odstřížena od jiných lidí, než jsou jejich majitelé. Každý nový člověk je pak pro ně potenciálním nebezpečím. Přejde návštěva a kočka letí pod postel nebo pod gauč. V momentě, kdy by v kotěcím věku na návštěvu chodili různí přátelé a vždy přinesli nějakou dobrotu nebo hračku, majitelé by v budoucnu měli sebevědomou kočku, která nemá problém s kontaktem s dalšími lidmi,“ radí Klára Nevečeřalová.

Kočky jsou obecně bojácné, lekávé, nedůvěřivé a nemají rády změny, protože ty pro ně představují potenciální nebezpečí.

Nestyďte se projevít svůj smutek

Ztráta zvířecího přítele je srovnatelná se ztrátou milované osoby. Truchlit je v pořádku a pomůže vám vyrovnat se se smrtí mazlíčka.

„Zvíře má stejně citlivé srdce jako ty. Zvíře cítí radost i bolest jako ty. Zvíře má stejný strach ze smrti jako ty. Zvíře má stejné právo na život jako ty...“ řekl rakouský spisovatel Peter Rosegger a Jiří Kamený z olomouckého krematoria Anyt dodává. „Zvíře má stejné právo na důstojný odchod z tohoto světa jako ty.“ Zvířecí krematoria se v průběhu svého již dvacetiletého působení v České republice stala běžnou součástí péče o naše zvířecí kamarády. Zvířecí krematoria v Chodově u Karlových Varů, Praze Strašnicích, Olomouci, Slaném či v České Lípě vám pomohou v těch nejtěžších chvílích a poskytnou svou radu i pomoc. Rozloučení se zvířecím parťákem je tím posledním poděkováním, které svým mazlíčkům můžeme dát, za jejich bezmeznou lásku a přátelství.

Je vaše reakce na odchod mazlíčka přehnaná?

Mnohé odborné studie prokázaly, že smrt zvířecího společníka může být „stejně zničující jako ztráta významné lidské bytosti. Když si lidé uvědomí, že jim mazlíček poskytoval stálou společnost a byl na nich zcela závislý, začnou si uvědomovat, že to je důvod intenzity jejich truchlení“ shrnuje poznatky celosvětových výzkumů Jan Volhejn z Prvního pražského krematoria zvířat Kerberos. Důležitým prvkem v prožití a překonání našeho smutku ze ztráty zvířecího přítele je i způsob, jak jsme se o své zvířátko v jeho posledních dnech postarali a jak jsme se s ním rozloučili.

Jak pomoci mazlíčkovi na sklonku jeho života?

Loučení se svým milovaným mazlíčkem může být velmi obtížné, ale stojí za to se pokusit mu poslední chvíle jeho života co nejvíce zpříjemnit. Zvířátko je dobré udělat pohodlný pelíšek na útulném místě, které má rád. Vyplatí se dbát na jeho stravu, dávat mu jídlo, které odpovídá

jeho stavu a co má rád (pokud je to pro něj vhodné). Podle jeho potřeb je dobré ho doprovázet nebo mu dopřát klid o samotě. Je dobré dodržovat denní režim vašeho mazlíčka, a pokud nemůže chodit ven na procházky, prostě u něj zůstaňte. Všechny příznaky je dobré probrat s veterinářem a nasadit vhodnou terapii nebo i úlevu od bolesti. Pokud zvažujete euthanasii, proberte ji důkladně s veterinářem. Pokud se ukáže, že eutanazie je nevyhnutelná, odborná rada nám jistě pomůže vybrat ten správný čas na rozchod s vaším milovaným zvířetem.

Jaký je rozdíl mezi kafilerií a krematoriem zvířat?

„Krematorium zvířat není kafilerie! Mezitím je obrovský technologický, a především etický rozdíl,“ vysvětluje Zdenka Šlárová, ředitelka PET HEAVEN zvířecí krematorium Chodov u Karlových Varů. Kafilerie slouží k bezpečné likvidaci živočišných odpadů, kdežto krematorium zvířat slouží k etickému a pietnímu rozloučení s milovaným domácím mazlíčkem, který byl po dlouhá léta členem rodiny a naším věrným přítelem a společníkem. Kremační proces probíhá individuálním spaláním v moderní kremační peci za velmi vysoké teploty. Zbýlý popel se po vychlazení zpracuje v zařízení zvaném kremulátor na jemný prášek, který je vsypán do vybrané urny. Malá část popela (několik gramů) může být na vaše přání použita k výrobě Památečnického skla či uložena ve šperku.

Důstojné prostředí a individuální přístup

„Smrt potřebuje péči, stejně jako narození. Není ošklivá. Domnívám se, že když vám předáme ve vkusném, důstojném prostředí urnu s popelem zvířete, které bylo léta členem rodiny, a vy ji vysypete na místě, kde nejraději běhalo, tak je to správně,“ říká Michal Šeba, jeden ze spolumajitelů krematoria Věčná loviště v Drnově nedaleko Slaného. Ojediněle architektonicky řešené krematorium vzniklo přebudováním protiletectvého bunkru. Jeho zrcadlově řešená čelní stěna připomíná vstup do jiné dimenze a minimalistický interiér vybízí ke zklidnění a tichým vzpomínkám. Individuální přístup ke klientům a jejich potřebám je společným znakem služeb všech zvířecích krematorií, která respektují potřeby a přání chovatelů.

Pietní předměty a uchování osobních vzpomínek

Všechna krematoria nabízejí širokou škálu uren na uchování popela a pietních předmětů. Ať už se jedná o Památeční sklo z popela či zvířecí srsti, designové šperky na popel, otisky tlapek nebo laser portréty, vždy jsou to velmi osobní předměty, které nám pomáhají uchovat vzpomínky na naše milované mazlíčky stále živé.

„Celý náš tým rád vidí, když klienti odcházejí s pocitem, že pro svého mazlíčka udělali maximum, důstojně se s ním rozloučili a odnášejí si krásný vzpomínkový předmět, který jim bude navždy připomínat lásku a život jejich chlupatého přítele.“ říká Dalibor Novák, majitel Krematoria zvířat Česká Lípa.

ANYT
crematory s.r.o.
zvířecí krematorium
Olomouc

ANYT – Krematorium zvířat Olomouc
Telefon 778 500 509
Libušina 342/97, Olomouc, 779 00
www.krematoriumzviratolomouc.cz

KREMATORIUM
ZVÍŘAT
ČESKÁ LÍPA

Krematorium zvířat Česká Lípa
NON-STOP linka 48 10 12 200
Dubice 32, Česká Lípa, 470 01
www.KrematoriumZviratCL.cz

KERBEROS

KERBEROS – První pražské pet krematorium
Praha 733 739 000, Milevsko 773 774 409
Brigádníků 3353/351b, 100 00 Praha 10
www.kerberoskrematorium.cz

Kremační služby pro zvířata

PET HEAVEN

PET HEAVEN – zvířecí krematorium
NON-STOP linka +420 704 702 072
Horní 1231, Chodov, 357 35
www.pet-heaven.cz

Nastane-li ten okamžik, kdy Vás zvířecí kamarád navždy opouští, jsme tu pro něj i pro vás. Pomůžeme vám projít tímto smutným obdobím, důstojně se rozloučit s milovaným zvířátkem a naposledy mu poděkovat za jeho přítomnost ve vašem životě. Zajistíme převoz od vás či veterinárního lékaře, uložení do termínu kremace i samostatnou kremaci a výběr urničky, šperků na popel či Památečního skla.

Věčná loviště

VĚČNÁ LOVIŠTĚ
NON-STOP linka +420 777 095 395
Drnov 61, Žižice 274 01
www.vecnaloviste.cz

VETERINÁRNÍ KONGRES - setkání praktiků s autoritami

Veterinární kongres pro praxi se opět vrací na AnimalTech!

V rámci výstavy AnimalTech, pořádané na Brněnském výstavišti 22. - 26. 4. 2023, je po kovidové odlmce pořádán opět Veterinární kongres pro praxi. O jeho uspořádání se tentokrát zasadily dva výzkumné ústavy, zřízené Ministerstvem zemědělství, a to Výzkumný ústav veterinárního lékařství, v. v. i. a Výzkumný ústav živočišné výroby, v. v. i. (VÚVeL a VÚŽV). Kongres se koná úterý 25. 4. 2023 od 9:00 v 1. patře Pavilonu P. Letošním tématem jsou novinky v legislativě welfare hospodářských zvířat, emise a biobezpečnost v zemědělství. Přijďte si vyslechnout, jaké nové povinnosti, příležitosti a vyplývající souvislosti se chystají, přijďte diskutovat. Naší snahou je vytvořit diskuzní fórum, které pomůže výkonným orgánům korigovat nařízení a směrnice již při jejich vzniku ať už v Čechách, nebo v Evropské unii. Záštitu nad kongresem převzal ministr zemědělství Zdeňek Neukala.

MVDr. Jan Bernardy, Ph.D.

Požádal jsem představitele obou výzkumných organizací o několik vět úvodem:

MVDr. Martin Faldyna Ph.D., ředitel VÚVeL

Čím je tento kongres pro další výzkum důležitý?

Kongresy jsou důležitou součástí vědecké práce. Tento kongres je ale trochu jiný. Není to jenom osídlení

vědeckých informací. Je to také o uvědomění si, že výzkumné aktivity by měly reflektovat společenskou objednávku. A to bez znalosti změn v legislativě není možné. Pokud má být výzkum v agrárním sektoru nejenom excelentní, ale také „užitečný“, musí být jasné trendy nejenom vědecké, ale také legislativní.

Jak se VÚVeL a jeho výzkum podílí na současném rozvoji zemědělství?

Vědecké týmy ústavu se vždy věnovaly problematice tlumení nejnvýznamnějších onemocnění hospodářských zvířat, např. leukóze, tuberkulóze, brucelóze, IBR, mastitidám a také poruchám metabolismu a reprodukce. Významně přispěly k dosažení dnešní vysoké úrovně veterinární medicíny a živočišné výroby. Problematice infekčních nemocí hospodářských zvířat – od diagnostiky přes epidemiologii až po prevenci a léčbu – se věnuje většina aktivit i nadále. V oblasti živočišné výroby je to spojeno se snahou o udržitelou intenzifikaci produkce, ale při dodržování standardů dobrých životních podmínek chovaných zvířat a tlakem na racionální používání antibiotik a terapií. A tady je stále prostor pro zlepšování, zejména cestou implementace výsledků výzkumu a vývoje.

Dr. Ing. Pavel Čermák, ředitel VÚŽV
Jak se VÚŽV a jeho výzkum podílí na současném rozvoji zemědělství?

Prioritou je zaměření na kvalitu živočišných produktů a udržitelné

technologie jejich výroby, uchování biologické a genetické rozmanitosti genetických zdrojů, pohodu zvířat (welfare) a komfortní chovné prostředí. Zároveň ústav pokračuje v řešení aktuálních problémů zemědělské praxe, předávání výsledků výzkumu formou metodik, seminářů, školení, individuálního poradenství a navazuje tak na nejlepší tradice svých zakladatelů a důstojně pokračuje v jejich idejích. VÚŽV se snaží propagovat a popularizovat zemědělství a přiblížit ho dětem a mládeži projektem ŠKOLA NA FARMĚ. V letošním roce zde připravujeme naučné stezky, např. již 11. ročník „Věda na polích a ve stájích“, nebo projekt „Zemědělství žije!“ jako doprovodný program pro Národní výstavu hospodářských zvířat.

Čím je tento kongres pro další výzkum důležitý?

Výstava je významný nástroj prezentace a propagace českého zemědělství a zejména živočišné výroby. Díky účasti zahraničních vystavovatelů se stává mezinárodním fórem, kde můžeme nejenom ukázat špičkové výsledky české chovatelské a šlechtitelské práce, technologie, ale i nabídnout své know-how a spolupráci ve výzkumu.

Proč do Brna na AnimalTech na BVV rád jezdím?

Vzhledem k tomu, že jsem nastoupil na pozici ředitele VÚŽV v prosinci loňského roku, velmi se těším na účast na veletrhu i konferenci. Nejdůležitějším faktorem je pro mne navazování osobních kontaktů s vystavovateli i zástupci zemědělské praxe.

VETERINÁRNÍ KONGRES setkání praktiků s autoritami

Jednodenní kongres zaměřený na výměnu informací o aktuální legislativě a dalších aspektech týkajících se praktických veterinárních lékařů a chovatelů.

Kdy: 25. 4. 2023, 09:00 - 16:00

Kde: Brněnské výstaviště, pavilon P,

II. patro, Kongresový sál P4

jako součást veletrhu AnimalTech

Registrace je možná od 15. 3. 2023 na www.vri.cz, registrační poplatek 590,- Kč (zahrnuje vstup na Veterinární kongres, výstavu ANIMAL TECH, Národní výstavu hospodářských zvířat a Národní výstavu myslivosti + občerstvení).

Registrace

HN061881

09:00 Zahájení

Veterinární legislativa v chovech zvířat

09:00 - 09:10 Úvodní slovo - organizátor, MZE

09:10 - 09:20 Aktuality ze státní správy, prof. J. Bíreš, ŠVPS SR, dr. Z. Semerád, SVS ČR

09:20 - 09:40 Praktické aspekty používání léčiv ve veterinární medicíně, dr. J. Bureš, ÚSKVBL

09:40 - 10:00 Antibiotika u zvířat, co jsme dokázali a kam směřujeme, dr. L. Pokludová, ÚSKVBL

10:00 - 10:20 Deník léčení skotu a prasat - doc. S. Šlosárková, VÚVeL

10:20 - 10:30 Panelová diskuze

10:30 - 11:00 Přestávka na kávu

11:00 - 11:30 Aktuální nákazová situace a souvisící opatření, dr. T. Jarosil, SVS

11:30 - 12:00 Chystané předpisy welfare na poli EU - dr. E. Kaděrková, MZE

12:00 - 12:20 Veterinární zpráva o českém předsednictví v Radě EU, doc. R. Rajmon, SVS

12:20 - 12:30 Panelová diskuze

12:30 - 14:00 Přestávka na prohlídku veletrhu

Welfare a biobezpečnost v chovech zvířat

14:00 - 14:30 Biologická bezpečnost - prevence zavlečení infekce do chovu, doc. P. Novák, VÚŽV

14:30 - 15:00 Emise v zemědělství, dr. M. Dědina, VÚŽT

15:00 - 15:30 Kam se ubírá welfare telat, ing. G. Malá, VÚŽV

15:30 - 16:00 Panelová diskuze

16:00 ukončení kongresu

Kontakt: Pavla Dobrovská, e-mail: pavla.dobrovaska@vri.cz; tel.: 606 776 303

Organizátoři:

Mediální partner:

Veterinární kongres – setkání praktiků s autoritami
se koná pod záštitou ministra zemědělství Zdeňka Neukaly.

Vectra® 3D: pokročilá pipeta pro psy proti klíšťatům, blechám, komárům a dalším parazitům s repelentním a hubicím účinkem

NEBO?

Blechy

Vývojová stádia blech

Klíšťata

Flebotomové

Komáři

Bodalky stájové

1,5 - 4 kg

4 - 10 kg

10 - 25 kg

25 - 40 kg

> 40 kg

Vectra® 3D zahubí parazity ještě předtím, než se stihnou zakousnout a sát krev
= paraziti nepřenesou nebezpečné nemoci na vašeho mazlíčka ani na vaši rodinu.

yoggies

HN061936

Zdraví začíná v misce®

ZDRAVÁ PŘÍRODNÍ KRMIVA S PROBIOTIKY 100% BEZ CHEMIE

V Yoggies nám záleží na zdraví vašich mazlíčků. Proto vyrábíme naše krmiva pro psy a kočky zásadně bez chemie, obilí, sóji, lepku a konzervantů. Používáme ty nejvyšší suroviny z ověřených zdrojů.

- 🐾 Granule lisované za studena s probiotiky
- 🐾 Originální jogurt pro psy a kočky
- 🐾 Komplexní B.A.R.F.
- 🐾 Pamlsky bez lepku
- 🐾 Přírodní doplňky potravy

KRMTE
ZDRAVĚ
BEZ CHEMIE
Garantováno Yoggies

✓ Podpora imunitního systému

✓ Střeva a zažívání

✓ Srdce a svaly

✓ Ochrana buněk

✓ Kostí a klouby

ČESKÁ
FIRMA
založeno
2015

www.yoggies.cz